

udvalget, 1 for Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, 1 for Skibsfarten og 1 for Fiskeriet, 2 Repræsentanter for Industrien, 2 for Landbruget og 2 Repræsentanter for de i Handel og Industri beskæftigede Medhjælpere og Arbejdere samt en Formand udnævnt af Ministeren.

Forinden Foranstaltninger i Henhold til § 3 træffes, skal Sagen forelægges Nævnet til Udtalelse; Nævnet er berettiget til, forinden Udtalelse fremsættes, at høre Brancher, som berøres af de paa tænkte Foranstaltninger.

Administrationen af de i Henhold til § 3 besluttede Foranstaltninger varetages af *Nationalbankens Valutakontor*.

Ved 2. *Behandling* tog *Handelsministeren* bestemt Afstand fra Mindretallets Ændringsforslag, som efter Ministerens Opfattelse først og fremmest var »møntet paa at give Oppositionen administrativ Myndighed«. »Hvis de foreslaaede Ændringer blev vedtaget, vilde der paa et administrativt Omraade være givet Landstingets Konservative og Venstre i Forening med de to nævnte Partier i Folketinget Eneafgørelsen af, hvad Ministeren kunde foretage sig. . . . Mindretallets Villie blev Landets Lov ogsaa rent administrativt.« Senere udtalte *Udenrigsministeren*, at de givne Tilbud efter hans Overbevisning ikke opfyldte Kravet om at stille Midler til Raadighed til Opnaaelse af de tre Formaal, Ministeren havde nævnt ved 1. *Behandling*. — Alle Mindretallets Ændringsforslag forkastedes — Ændringerne vedrørende §§ 3 og 4 med 76 Stemmer mod 52 —, og ved 3. *Behandling* vedtoges Lovforslaget, som det var forelagt, med 73 Stemmer mod 56.

I *Landstinget* kom Sagen til 1. *Behandling* den 25. Oktober. Efter at *Handelsministeren* havde forelagt Lovforslaget, tog *Statsministeren* Ordet og rettede en Henstilling til Tinget angaaende Behandlingen af saavel dette Forslag som to Dækningsforslag, der kunde ventes oversendt fra Folketinget i Løbet af Dagen, nemlig Forslag om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen og Forslag om Skat af Renteindtægt (se A. Nr. 14 og 15). Efter Oppositionspartiernes Stilling i Folketinget gik *Statsministeren* ud fra, at disse Forslag ikke kunde ventes vedtaget i Landstinget, og han anmodede da Tinget om at træffe en hurtig Afgørelse — i Løbet af en Dags Tid eller to —, særlig af Hensyn til de forestaaende Forhandlinger med England, som skulde begynde omkring den 19. November. *Statsministeren* tilføjede, at Regeringen havde maattet faa den Opfattelse, at der ikke var anden Udvej end Afholdelse af Folketingsvalg for at faa Befolkningen til at fremsætte en Udtalelse om, i hvilken Retning den ønskede Lovgivning om Valuta- og Importforholdene